

9. Momenten om nooit te vergeten.

Ieder Pinoké lid heeft zo zijn favoriete clubmomenten die hij/zij altijd zal koesteren. We selecteerden een aantal momenten en vroegen ooggetuigen om ze nog een keer te beschrijven.

1. **Promotie van Dames 1 naar de westelijke 1e klasse in 1974.** bladzijde 190
Sinterklaasrijm en dieptepsychologie. Door Jan Goothuis.
2. **Dames 1 op een haartje na Nederlands Kampioen in 1977.** bladzijde 193
Door Marlieke Oltmans.
3. **Heren 1 speelt een beslissingswedstrijd tegen Gooische in 1978.** bladzijde 195
door Roelant Oltmans
4. **De eerste play-back show met de Doppie Dots.** bladzijde 201
5. **Geïmproviseerde shirtveiling levert een kapitaal op.** bladzijde 202
6. **De traditionele Mosselmaaltijd.** bladzijde 204
Een uitstervende traditie.
7. **Een droom van een strafbal. Meisjes B1 landskampioen in 1995.** bladzijde 205
Een gesprek met Nathalie Peleg.
8. **Sixes, Sinterklaas, familietoernooien, play-back show en D- en C-kampen.** bladzijde 207
9. **De oudgedienden van 1978.** bladzijde 209

9.1. Promotie Dames I naar de westelijke 1e klasse in 1974.

*Wat er aan vooraf ging.
Uit de HockeySport van 26 april 1974.*

DEZE WEEK tweede klasse dames

2e klasse dames West - B

Pinoké kampioen

21-4. Pinoké—SCHC 4—0. Ook hier werd pas in de laatste wedstrijd beslist wie zich kampioen mocht noemen. Van harte Pinoké! Met Zandvoort zal nu moeten worden gespeeld om één plaats in de 1e klasse.

In een nerveuze eerste helft kroop Pinoké eenmaal door het zeer kleine oog van die venijnige naald, toen een Stichtse bal op de doellijn nog net van richting kon worden veranderd. Anders, . . . ? Annemarie Icke maakte het eerste doelpunt met „het puntje” vanuit een goedgerichte voorzet, 1—0 bij rust. In de tweede helft speelde Pinoké rustiger en dus ook beter. Els Lelyveld benutte een straffully, 2—0. Nanny v. d. Elst kreeg een voorzet van rechts en maakte er, na een keepers-rebound, 3—0 van. Annemarie Icke voltooide het doelpuntenkwartet, 4—0. Aan deze levendige wedstrijd, met een voor Pinoké overdadig aandoende uitslag, kwam een einde zonder dat SCHC tot het welverdiende tegenpunt had kunnen komen. Zondag 28 april wordt de wedstrijd Pinoké—Zandvoort gespeeld!

7-4. Hilversum—Pinoké 0—1. De langzame lome Hilversumse start, op het zeer moeilijk te bespelen veld, hield een eerste thuisnederlaag tegen het fanatiek spelend Pinoké in. Een wegwerkfout van de Hilversumse verdediging gaf Pinoké de kans het enige doelpunt van de wedstrijd te scoren.

Promotie 1ste klasse dames

28-4. Pinoké—Zandvoort 9—0

Onder voortreffelijke leiding van de scheidsrechters Cocheret en Perk ving deze veelbetekende wedstrijd aan met Zandvoort zekerder en sterker in haar optreden dan de enigermate nerveuze gastvrouwen. Na een kwartier spelen kreeg Pinoké meer vat op het spel. Wel kreeg de keepster van de thuis spelende club enige niet al te gevaarlijke schoten van Zandvoort te verwerken. De stemming in het veld was uitstekend.

Een beeld uit het duel om promotie naar de eerste klasse dames tussen Pinoké en Zandvoort. 9—0 (2)

Na rust gaf Pinoké de Zandvoortse schutters geen gelegenheid hun kanonnen in stelling te brengen, maar ook aan Pinoké lukte het niet tot scherp schieten te komen. En zo eindigde deze wedstrijd die om een duidelijk makende uitslag had gevraagd met een voor beide partijen hoopvolle uitgangstelling, t.w. 9—0. A.s. zondag zal in Zandvoort wel de beslissing vallen. Het aanvangs uur zal nader bekend worden gemaakt.

L.J.C.S.

Hierboven uit de HockeySport van 3 mei 1974.

Hieronder uit de HockeySport van 10 mei 1974.

Promotie eerste klasse dames

Zandvoort dwingt Pinoké beslissing af

Binnen het Zandvoortse race-circuit bleek er sprake te zijn van drie doelmakende partijen t.w. het droge springrige veld als de laatste en gevaarlijkste, Pinoké als de beste technische en tactische en Zandvoort als de nerveuze en de laatste vijf minuten als de gelukkigste partij!

De goed leidendende scheidsrechters v. d. Wei en v. d. Bos riepen gesproken aandoende tekenen op tot een beslissing over een plaats in de 1e klasse. Zover is het befaam nog niet gekomen, omdat de wedstrijd tegen de ontwikkeling in tuch nog in een gelijkspel eindigde, 1—1.

Het springrige veld, waarvan het droogte-recent sinds 1963 schuldig is, was de vijand van iedere goede speltempo. Geen goed bedoelde bal was met enige zekerheid onder controle te brengen, een waarhoop vernieuwende aanpakgeest. Het deskundige en enthousiast meelovende publiek - p.m. 300 in getal - was ervan overtuigd dat de gelukkigste en mogelijk niet de sterkste zou winnen.

Pinoké speelde alom het een thuiswedstrijd betrof, geen de openbarelijke minsten mochte die de Pinoké met dit veld hadden. Door dit veld en de „zenuwen” ombrak de samenhang in het spel geheel. De binnen kende waar de scheidsrechters door werden gemist, werd ook niet door het verwarmend spel verbroken. Het Pinokése

„hi-ha-honderdvoet” bleek ook al geen warme hap op te leveren, totdat drie minuten voor rust Anne-Marie Yecke overtuigd en sterk doordrukkend, met „het veld” in haar voordeel, uitmondbaar scoorde, 0—1. Bij Pinoké uiteraard dadelo vreugde.

Na de rust, met de gespeerde spreek-injecties van de coaches, werd er niet meer rust en overleg een speltempo ongehoord. In deze fase van de strijd viel het zeer nuttige uitverdeligen van line van Zandvoort op. De boeklagen, ook al door het slachte veld van mindere kwaliteit, brachten geen gunstige verandering in het totale spelbeeld t.w. Met nog zes minuten te spelen dacht alomant dat Pinoké de 1e klasse zou mogen binnengaan. Een minuut later werd deze, voor Pinoké hoopvolle illusie, weer vernietigd toen Ineke Lach de Biers de gelijkruiter - ook met gebruikmaking van de „spring-in-het-veld” - scoorde, 1—1. Een zware tegenval voor Pinoké, dat beslist meer had verdiend en een gelijk voor Zandvoort dat nu wel een op een goed veld in de noodzakelijk geworden beslissingwedstrijd - op Klein Zwanendans mischien - haar uitmondelijke reputatie wil bewijzen. Coach Muller van Zandvoort heeft in de verwarde jukul beide teams met bloemen getruist.

L.J.C.S.

Sinterklaasrijm & dieptepsychologie

De promotie van Dames 1 naar de westelijke 1e klasse in 1974. Door Jan Groothuis.

Terug naar 1974, voor voetballers het jaar van het onverwerkte trauma, voor Pinoké het jaar van het grote succes. De beslissingswedstrijd van Dames 1 tegen Zandvoort, voor een plaats in de westelijke 1e klasse, het hoogst haalbare van toen. Een mooie zondag op het gras van het Haagse HHIJC, nu bekend als Klein Zwitserland. Het werd de dag van het legioen.

Eerder die week. Clubhuis, bar en tap tot laat open, het traditionele beeld na de training van heren 1. Het gesprek: hoe helpen we dames 1 aan de promotie? We besloten om het doel de middelen te laten heiligen en de messen te slijpen. Niks neutraal terrein en onpartijdig publiek, hoezo gastvrije ontvangst in Den Haag samen met Zandvoort? HHIJC moest van ons worden, een bijveld van het Amsterdamse Bos, een dependance van onze clubhut, een thuiswedstrijd voor de meiden. Onvoorwaardelijke mentale steun zou er komen, in de vorm van een verbale orgie, vanaf de eerste minuut, zonder onderbrekingen. Zandvoort moest terug naar zee, hoe dan ook.

Dus? Snel een paar teksten bedenken, op A4-tjes zetten, een paar honderd kopieën maken en voor de wedstrijd uitdelen. Simpel rijm op Sinterklaas niveau, makkelijk op te pakken en mee te kreten. Dieptepsychologische spreekwoorden, schreven ze later in de HockeySport. Tja, zo lust mijn psychiater nog wel een deel onverwerkte jeugd. En van een strak draaiboek was helemaal geen sprake. Het was een spontane actie voor ons dames 1, in diezelfde HockeySport beschreven als een atletische gevormde ploeg. Ik kan me niet herinneren dat wij dat ooit zo bekeken hebben. Het was in onze ogen gewoon een lekker stel hockeyvrouwen onder leiding van trainer-coach Chris Jones, de man die in de winter anekdotisch een vleeskleurige - dus zwarte - maillot droeg en in zijn vrije tijd als drummer slechts een tijgervel. In die tijd een topjongen, prettig gestoord en zeer gedreven. Dat gold die bewuste zondagmiddag ook voor alle aanwezige steekneuzen. Iedereen behoorde tot de P-side, tot de harde kern, en vertoonde een eerste onschuldige vorm van

hockey hooliganisme.

Jeugdleden en oud-leden, spelende leden en niet-spelende leden, donateurs en wanbetalers, vrienden en vriendinnen, echtgenoten en minnaressen, ze kwamen allemaal uit de kast. Zeventig minuten lang galmde het door de residentie, schorre kelen, ritmisch handgeklap, stereotomie avant la lettre: aan de ene kant van het veld werd ingezet, van de andere kant werd ingevallen. Het Amsterdamse Bos was verplaatst, Den Haag was generaal gezien in

alle staten. De teksten van het legioen? Daar moet je vandaag de dag niet meer mee aankomen. Het ging over kampioenen en zoenen, gelardeerd met oerwoudkreten als "Pinoké – aaah, ai- ai – ai- ai !!!!" En meer van dat soort onzin. Je wint er niet de PC Hooftprijs mee voor een totaal literair oeuvre, maar wel een hockeypot. En Zandvoort? Niet gehoord, nooit meer iets van gehoord.

Met Marlieke Oltmans heb ik nog geprobeerd iets meer van die zondagmiddag terug te halen, ergens langs de lijn terwijl we naar onze kinderen keken tijdens districtswedstrijden. Een beetje als oude mensen en de dingen die voorbij gaan. Er stond me niet zo gek veel meer van bij, zelfs de uitslag was weggezakt:

2-1, 3-1? Het lange geheugen blijkt een fabel. Oude foto's brengen herinneringen boven, gezichten krijgen namen, Dirk en Christa staan ineens weer naast je. Gouden meiden, gouden

tijden. Dertig jaar geleden, nog zonder variolux. Veel dichterbij komt het niet. Zo'n dag wordt nooit meer helemaal scherp.

Jan Groothuis

Pinoké volgens draaiboek naar de eerste klasse

Geheel verdiend, en in triomf, mocht Pinoké de hoogste klasse betreden. Een duidelijke en terechte overwinning (3—1) op het sterke Zandvoort, in een beslissingswedstrijd behaald, maakte dit mogelijk.

In de twee voorafgaande wedstrijden wees de score er nog niet op dat de triomftocht naar de 1e klasse door Pinoké zou mogen worden gemaakt (t.w. 0—0 en 1—1) doch de aandachtige toeschouwer voorzag bij iedere wedstrijd dat Pinoké het recht op die promotie t.z.t. zou doen gelden. Dit gebeurde dan afgelopen zondag op de uitstekende grasmat van de kersverse hoofdklasser HHJC dat zeer gastvrij zijn veld voor de wedstrijd der kampioenen had vrijgegeven.

De goed leidende scheidsrechters Cramer en Lansink riepen, onder een stralende zon, de twee goed voorbereide elftallen binnen de lijnen. Geheel volgens een uitstekend opgezet regie-draaiboek werden de Pinokédames met handgeklap door hun achterban begroet. Na het beginsignaal zette deze achterban, tot aan de laatste minuut, onafgebroken een zeer suggestieve aanmoedigingskretelogie in werking.

De atletisch beter gevormde Pinoké-ploeg zette direct een reeks van goed opgezette aanvallen op. Na tien minuten werd een

strafhoekslag tegen Zandvoort gegeven.

Deze werd in eerste instantie niet benut, doch na standvastig doorzetten ontstond toch het eerste Pinoké-doelpunt, van de stick van Pauline Heyligers, 1—0.

Tien minuten later zorgde Mieke Levert Levert van andvoort voor groots vuurwerk voor de toen zeker wel verdiende gelijkmaker door, met de haar geëigende stijl van doorduwen, de bal hoog in de touwen achter de voortreffelijke goalie te jagen, 1—1. Het mooiste doelpunt van de wedstrijd ontstond vijf minuten voor rust en werd uit een lange hoekslag ontwikkeld. Dit prachtige doelpunt, door Anne-Marie Icke gemaakt, was onhoudbaar voor de eveneens goed-keepende Henny Jansen, 2—1.

Hierboven, staand v.l.n.r.: Christa van der Heiden, Ine van Zadelhoff, Pauline Heyligers, Ellen Asselbergs, coach Chris Jones, Jetske van Hoeckel, Marjan Icke en Jet Heij.

Geknield v.l.n.r.:

Annemarie (Dirk) Icke, Marlieke Oltmans, Nannie van der Elst en Els Lelijveld-Arends. Adri Breuker ontbreekt.

193

Met de wedstrijden Were Di – Pinoke en HTCC – Amsterdam voor de boeg konden we het kampioenschap bijna veilig stellen. Maar helaas verloren beide teams uit het westen, zodat de stand met nog 1 wedstrijd te gaan er als volgt uitzag:

Were Di	6 gespeeld	10 punten	13 – 6
Pinoke	6 gespeeld	9 punten	9 – 4
HTCC	6 gespeeld	9 punten	11 – 6

Amsterdam deed niet meer mee.

Eigenlijk was er op dat moment niemand die twijfelde aan het kampioenschap van Were Di. Zij waren in de winning mood en moesten tegen Amsterdam voor wie er niets meer te halen viel. En Pinoké en HTCC moesten onderling uitmaken wie de punten ging pakken. Het was duidelijk dat we het heel zwaar zouden krijgen.

En dan de wedstrijd zelf. Onder leiding van Marianne Kooijman en Nel Klein-Bog werd het een hele spannende. HTCC kwam uit een strafcorner op voorsprong, maar gelukkig wist Annelet Bloemers de stand gelijk te trekken. Inmiddels was het ook op Pinoké bekend geworden dat in het naburige Wagener Stadion Amsterdam een voorsprong genomen had. Winnen was dus voldoende.

Dus gingen we op jacht naar de 2 – 1. Een paar minuten voor tijd zag het ernaar uit dat het ging lukken. Binnengekomen in de cirkel werd de bal, na een overtreding van een van de HTCC verdedigers, alsnog in het doel geslagen. Een luid gejuich alom. Tot we beseften dat de scheidsrechter vergeten was voordeel te geven, en iets te vroeg gefloten had.

Geen doelpunt, maar een strafcorner.....

Geen winst, maar een gelijkspel.....

Geen landskampioen, maar tweede.

Maar voordat we daar achter waren ging er nog wel even een poosje overheen.

Alle 3 de teams hadden evenveel punten, dus moest het doelsaldo uitkomst bieden. Een eenvoudige rekensom bood geen oplossing, want ook het doelsaldo van alle drie de teams bleek gelijk te zijn: + 5.

Het bondsreglement bracht tenslotte uitkomst; het onderlinge resultaat gaf de doorslag. En omdat 2 van de 3 wedstrijden gelijk eindigden (er werd immers een halve competitie gespeeld) en Were Di van Pinoké won, werden zij uiteindelijk landskampioen.

De complete stand uit de HockeySport:

Were Di	7	4	2	1	10	13— 8
Pinoké	7	4	2	1	10	10— 5
HTCC	7	3	4	0	10	12— 7
Amsterdam	7	3	1	3	7	10— 4
Upward	7	3	1	3	7	9— 6
Gr. Studs	7	2	2	3	6	5—11
Union	7	0	4	2	4	4—12
GHBS	7	0	2	5	2	2—11

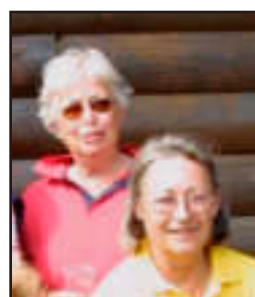
Were Di kampioen van Nederland na afweging van de onderlinge resultaten tussen Were Di, HTCC en Pinoké, te weten Were Di—HTCC 3—3, Pinoké—HTCC 1—1 en Were Di—Pinoké 1—0.

Nooit in de geschiedenis van Pinoké is een eerste team zo dicht bij het landskampioenschap geweest. En dus werd er die avond gewoon

Marlieke Oltmans grijpt in voordat Toos Bax kan toeslaan. Amsterdam-Pinoké 4—2.
(Foto Ger Dijkstra)

gefeest. Zoals dat zoals dat nog steeds Pinoké eigen is. O ja, nog ongeveer één keer per jaar kom ik Nel Klein-Bog op Gooische tegen. En nog steeds na al die jaren begint ze over die ene verkeerde beslissing. Wij hebben het haar allang vergeven.

Marlieke Oltmans

Nel Klein-Bog (links) was ook aanwezig tijdens Teams van Toen 2004. Rechts: Francine de Booij die Pinoké vroeger ook vaak vloot.

9.3. Het seizoen van het beroemde zijnet incident.

In het seizoen 1977-78 werd Heren I getraind en gecoached door Lex Mulder. Een aimabele bebaarde tuinkabouters. Willem Meurer (de vader van Daan die momenteel in Heren 1 speelt) was van Gooische overgekomen omdat hij er goede hoop op had met Pinoké kampioen te kunnen worden. Andere prominente namen uit dat team waren dat seizoen:

Loopwonder Flip Goudsmit,
Leopold (speedy gonzalez) Messchaert,
Joost Wiggelendam (raakte nooit de bal kwijt)
Sander (one hand) Struyk,
Good old Jan Groothuis,
Taco (eigen kweek) Jurrema,
Martin (pieldoos) Bennis,
Roelant (toen zag je het al) Oltmans,
Keeper Stefan Keij,
Superspits Eppo Noordhoff,
(Jan) Juun van Burk,
Jan (quattrick) Schüller,
Hans (shuffle) Savalle,
Eduard (gesperde spijker) Schölvink,
Allard (krullenbol) van Kranendonk.
Het werd een bewogen seizoen.

4 september 1977:

Pinoké - Soest	6 - 1
Gooische - Amersfoort	4 - 1

11 september:

Amersfoort - Pinoké	1 - 1
Apeldoorn - Gooische	0 - 3

18 september:

Pinoké - Gooische	4 - 2
-------------------	-------

25 september:

Apeldoorn - Pinoké	0 - 1
Gooische - Alliance	4 - 0

2 oktober:

Alliance - Pinoké	0 - 4
Myra - Gooische	0 - 2

9 oktober:

Pinoké - Myra	4 - 2
Gooische - Kraaien	2 - 0

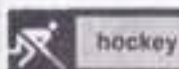
Stand:

1. Pinoké:	6 - 11
2. Gooische	6 - 10

DONDERDAG 22 SEPTEMBER 1977 - AMSTELANDPERS 1

Gevreesde Gooische naar 4-2 nederlaag gespeeld

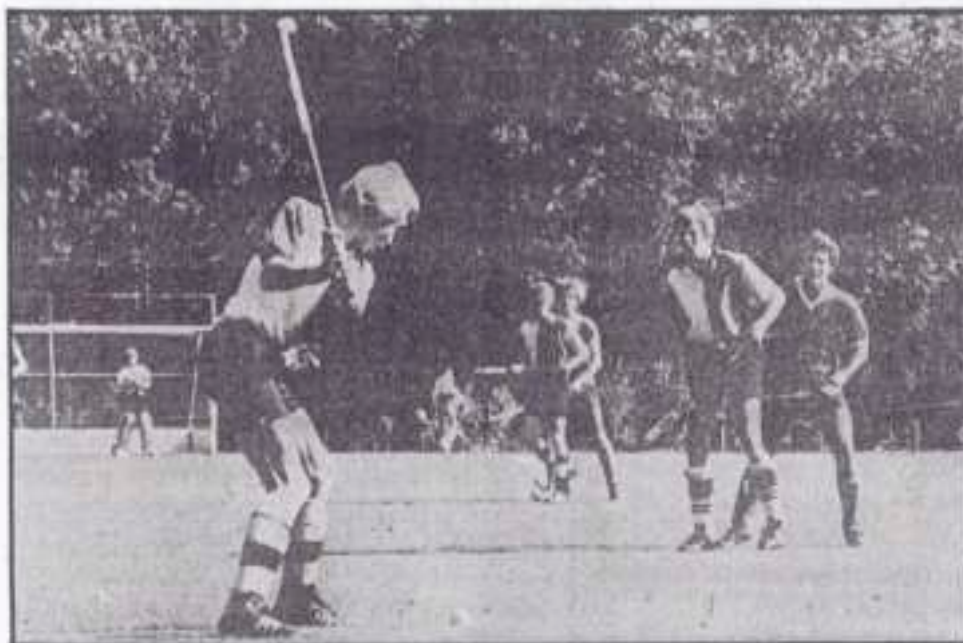
Wervelend kwartier van Pinoké

AMSTELVEEN — In verband met het vier-landentoernooi in Limburg en der Lahn en het Europa Cup toernooi voor de jeugd, stond de competitie bij de heren zondag in de hoofd- en eerste klassen stil. Pinoké en Myra kwamen in de tweede klas tot ruime overwinningen op Gooische en Soest. Weer een klasse lager deelde VVV de punten met Haarlem.

● Pinoké-Gooische 4-2

Aan één kwartier wervelend hockey had Pinoké genoeg om het gevreesde Gooische op ruime afstand te zetten 4-1. Flip Goudsmit twat een loopprentmoest maakte eerst gelijk uit een cornerbound, waarna Roelant Oltmans (strafschot) weer Goudsmit (cornerbound) en Joost Wiggelendam het karwei snel afmaakte. Dat Gooische in de laatste minuut nog tegen scoorde kon het wat behoudender gaan spelen Pinoké toen niet meer deren. Van de uiterst rommelige eerste helft was alleen het openen van de score door de bezoekers van belang. Deze gaa kwam schitter mede door een defensieve blunder tot stand. „Pas in de tweede helft kregen we het middenveld (met Schölvink, Savalle en Wiggelendam) stevig in handen, waar

door de lange klappen van Gooische vroegtijdig konden worden opgevangen,” aldus Eppo Noordhoff. „Daarbij paste Gooische zich voor 100 procent aan ons spel aan om ons eigen spelletje te spelen was dan ook minder

moelijk dan verwacht.” Ex-Gooische speler Willem Meurer, die voor het eerst tegen zijn oude ploeg speelde mocht ook uiterst tevreden zijn, hij zag immers 2 van zijn gevaarlijke coacties indirect verkleerd worden.

● Een vrije slag van de aanspuitzer van Gooische in het duel tegen Pinoké. Rechts op de foto Erwin Verheijen gemaakte foto staat Leo Savalle.

16 oktober:

Kraaien – Pinoké	1 – 1
Gooische – Shinty	3 – 1

23 oktober:

Pinoké – Shinty	5 – 0
Voordaan – Gooische	1 – 7

30 oktober:

Pinoké – Voordaan	1 – 0
Gooische – Soest	5 – 0

Stand:

1. Gooische	9 – 16
2. Pinoké	9 – 16

Verlies Gooische tegen Pinoké

Gooische-Pinoké 3-1. Het eerste kwartier van de wedstrijd gaven de gastheren het spel uit handen, en dat werd te, naar later zou blijken, fataal. De Amsterdams bezoekers namen na tien minuten spelen uit een onoverzichtelijke situatie na een lange corner via een frontmelgoal de leiding en gaven deze niet meer uit handen. Gooische stelde van alles in het werk om in ieder geval weer op gelijke

hoogte te komen, maar zelfs hun belangrijkste wapen, de strafcorner v. Rutger Boterenbrood, kon het gewenste resultaat niet bewerkstelligen. Zeven strafcorners kregen de Bussumers tegen Pinoké twee. In de tweede helft bewaarde Gooische-doelman Ernst Bon de Bussumers voor een nog grotere achterstand, door een strafslag te keren.

6 november:

Soest – Pinoké	0 – 7
Amersfoort – Gooische	1 – 2

13 november:

Gooische – Apeldoorn	4 – 1
----------------------	-------

27 november:

Gooische – Pinoké	0 – 1
-------------------	-------

26 februari 1978:

Alliance – Gooische	0 – 5
---------------------	-------

5 maart:

Pinoké – Alliance	5 – 0
Gooische – Myra	4 – 1

12 maart:

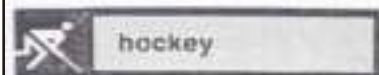
Myra – Pinoké	1 – 2
Kraaien – Gooische	1 – 3

Stand:

1. Gooische	15 – 26
2. Pinoké	13 – 24

DONDERDAG 23 MAART 1978 - AMSTELLANDPERS 1

Pinoké niet te stuiten

AMSTELVEEN — De hoofd-klasse ligt vanwege het wk gebeuren in Argentinië stil. In de eerste klasse werd Hurley evenwel rode lantaarndrager door tweemaal dit weekeinde te verliezen. HIC verspeelde zijn kansen op het kampioenschap, want er werd met 0-1 van koploper MEP verloren, terwijl de dag daarvoor met dezelfde cijfers van PUSH werd gewonnen. Randwijk kwam tegen Wageningen niet verder dan een gelijk spel, veel meer zat er overigens ook niet in. In de tweede klasse lijkt Pinoké aan het langste einde te trekken; met Amersfoort werd korte metten gemaakt, 4-0.

PINOKE — AMERSFOORT 4-0. De zegetocht van Pinoké gaat onverminderd voort. Nu was Amersfoort het kind van de rekening; de Amstelveners hebben het thans geheel in eigen hand om volgend seizoen als vierde eerste klasser uit Amsterdam-Amstelveen de competitie te starten. Na tien minuten maakte Willem Meurer een begin met de zege door een strafcorner te benutten, twee minuten later maakte Easo Noordhof er via een strafbal 2-0 van. Hoewel het veldspel niet naar wens liep werden de geboden kansen toch verzilverd, want de tweede stufoerner van Willem Meurer betekende 3-0. Na rust controleerde Pinoké de zaken en was het Flip Goudsmit die na goed doorzetten de vierde goal liet aantekenen.

Tweede klasse B (doen)
Voordaan-Alliance 1-2, Myra-Kerst 2-0, Pinoké-Amersfoort 4-0, Apeldoorn-Shinty 1-4.

Pinoké	14-26	Amersfoort	14-13
Gooische	15-26	Myra	13-13
Kraaien	14-17	Soest	12-8
Voordaan	14-17	Shinty	12-2
Apeldoorn	14-14	Alliance	14-2

Pinoké verslikt zich in Kraaien

AMSTELVEEN — Terwijl Amsterdam zijn laatste week „rust“ gebruikte om wat ritme op te doen via een wedstrijd tegen Victoria (1-2 verlies), werkte Harley zich wat uit de degradatieladder door drie van de vier punten thuis te houden. HJC consolideerde de goede vorm van de laatste weken en wist dat nu ook eens in gratis uit te drukken. Pinoké verslikt zich pijnlijk in Kraaien door met 5-1 te verliezen.

Pinoké-Kraaien 1-5

Dit verlies van Pinoké was algemeen verwacht. De situatie is nu zo dat Pinoké twee punt achter staat op Gooische met één wedstrijd meer te spelen drie tegen twee. Alleen de laatste twee wedstrijden van Pinoké en een beslissingswedstrijd worden gespeeld. Pinoké begon wedstrijd goed, maar had de goal vrij snel achter te komen doordat Kraaien de eerste de los studeerde schotbuis kreeg. Nog voor rust kon Willem Meurer via ditzelfde wapen de nul gelijktrekken. De tweede helft was anderszins voor Pinoké. Naar eenmaal strafschoppen kon te worden bezit. Kraaien kon tegenover had een weigende een strafschoppen ging om nogmaals scoren, waarna Pinoké de kansloosheid verloor die in twee minuten verloor in. Met te gekke hockey profiteerde het de gelijkrichter te worden, maar de laatste minuten telde aan de verkeer kant van de goal naast het doel.

TWEEDE KLASSE B (Damen)

Spitsen/Doel 2.5. Alleen/Mid 4.4. Van-
den-Bosch/Doel 2.5. Pinoké/Kraaien 1.1. Meurer

Gooische 1-1	4-0	Kraaien	4-1
Pinoké	4-0	Meurer	4-1
Kraaien	4-0	Meurer	4-1
Van den Bosch	4-0	Meurer	4-1
Spitsen	4-0	Meurer	4-1

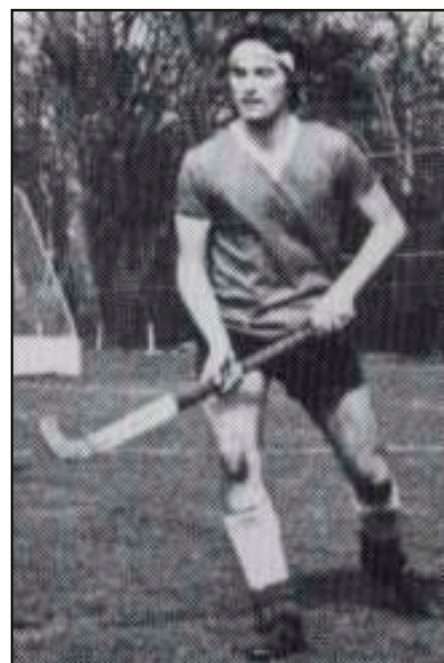
Er moest uiteindelijk een beslissingswedstrijd worden gespeeld op Laren op 30 april. Een heel supporterslegioen trok op Koninginnedag naar Laren. Marlieke Oltmans werd in een ziekenhuisbed naast het veld gezet. Zij had bij de training van het Nederlands elftal een zware blessure opgelopen maar wilde deze wedstrijd van haar broer voor geen goud missen. Onderweg hing een grote sliert met Pinoké dassen -u weet wel van die wollen dassen die onze moeders hadden gebreid- uit de supportersbus. De sliert wikkeld zich om een lantaarnpaal en de bus moest dus regelmatig even stoppen om de sliert weer los te halen. Bert de Lange was voor 's middags besteld. We hadden al twee keer van Gooische gewonnen en dit keer moest het ook lukken. Wat kon er mis gaan? We vroegen Roelant Oltmans om zijn verslag van de wedstrijd te doen. Nu ruim 25 jaar later.

Beslissingswedstrijd Pinoké – Gooische door Roelant Oltmans

Ondanks twee afgetekende overwinningen op deze tegenstander in de reguliere competitie bleek dit niet voldoende te zijn om het kampioenschap te kunnen vieren. Onnodig puntverlies tegen Kraaien en Amersfoort leidde ertoe dat het kampioenschap via een beslissingswedstrijd veiliggesteld moest worden. Om te beginnen was er onenigheid over het terrein waarop deze beslissingswedstrijd gespeeld zou worden. Aangezien wij de technisch betere ploeg hadden, wilden wij in ieder geval op een goed veld spelen. Onze eerste optie was Bloemendaal, maar daar ging Gooische niet mee akkoord. Hun alternatief was Laren wat ook over een zeer goed veld beschikte. Onze coach ging akkoord, maar had

er waarschijnlijk geen rekening mee gehouden dat de neutrale bondsscheidsrechters door het district waar de wedstrijd gespeeld werd zouden worden aangewezen. Achteraf zal hij daar nog wel eens over nagedacht hebben, zeker na het lezen van het boek van Pieter Winsemius: *Speel nooit een uitwedstrijd!*

Buiten dit onderschatte ongemak werden wij in de week voorafgaande aan deze wedstrijd plotseling geconfronteerd met een professionele aanpak, de sportmasseur deed zijn intrede en plotseling waren er vele spelers die behandeld moesten worden. In hoeverre dit de normale voorbereiding heeft verstoord zullen wij nooit weten maar feit is wel dat wij van het begin af aan niet echt in de wedstrijd gezeten hebben! Desondanks werd er wel gestreden maar sprake van technisch goed verzorgd Pinoké-hockey was er zeker niet. Gooische domineerde, creëde meer kansen en had uiteindelijk ook het geluk aan haar zijde toen een corner-rebound het zijnet ingeslagen werd en tot ieders verbazing gepromoveerd werd tot doelpunt. Vanaf dat moment waren wij duidelijk aangeslagen en liep Gooische uit naar 3-0 voordat Willem Meurer, inderdaad de vader van Daan, via een rechtstreekse lange corner (nog met de hand

gestopt) iets terug kon doen. Voldoende was het niet en Pinoké's toenmalige dream team moest nog een jaar op promotie wachten.

Na deze deceptie nog niet geheel verwerkt te hebben, ben ik 's avonds met Esso Noordhoff, Flip Goudsmit en naar ik meen Eduard Schölvink naar Gooische gegaan om daar hun promotiefeest als sportieve verliezers mee te maken. Lang zijn wij er niet gebleven want uit niets bleek dat de club gerekend had op deze promotie.

Vandaar, nog steeds in trainingspak, nog even langs Pinoké. Daar is het die avond nog heel lang gezellig gebleven en het was voor ons duidelijk dat het jaar daarop het kampioenschap afgedwongen moest worden, wat uiteindelijk met grote overmacht is gelukt.

Roelant Oltmans

Er is nog veel nagepraat over die wedstrijd maar het seizoen daarop was de teamgeest zo mogelijk nog groter en werd die geest omgezet in resultaat (vervolg op bladzijde 200).

In 1986 wel met een prijs op de schouders van de spelers van Bloemendaal

2e klasse B						
Gooische	19	17	0	2	34	62-14
Pinoké	19	15	2	2	32	62-16
Kraaien	18	10	4	4	24	29-13
Apeldoorn	18	6	6	6	18	29-29
Voordaan	18	7	4	7	18	22-28
Myra	18	8	2	8	18	23-24
Amersfoort	18	5	7	6	17	16-23
Soest	18	2	6	10	10	14-44
Shinty	18	2	3	13	7	15-43
Alliance	18	0	4	14	4	5-43

DONDERDAG 13 OKTOBER 1977 - AMSTELANDPERS 1
PINOKE REKENDE DUIDELIJK AF MET MYRA
 Gevreesde Gooische naar 4-2 nederlaag gespeeld
Wervelend kwartier van Pinoké
 AMSTELVEEN hockey
 Kraaien - Pinoké 1-1
 Pinoké heeft...

Pinoké botst op hard Kraaien

Pinoké speelt Soest van het veld
 DONDERDAG 27 APRIL 1978 - AMSTELANDPERS 1
Pinoké bereikt door winst op Apeldoorn beslissingswedstrijd
 AMSTELVEEN — Om nog serieus aan een kampioen-
 Pinoké-Apeldoorn 6-1
 Na een wat onrustige openingsfase... Het technische verschil was da...

Tweede klasse B
 Apeldoorn-Kraaien 1-1
 Voordaan-Kraaien 1-1
 18-19 Kraaien 1-1
 18-19 Apeldoorn 1-1
 18-19 Soest 1-1
 18-19 Shinty 1-1
 18-19 Alliance 1-1

DUBIEUZE BESLISSING ARBITERS

Gooische promoveert naar eerste klasse

(Van onze hockeymedewerker)

LAREN – Gooische en Pinoké, beide met een gelijk aantal punten aan de kop van de ranglijst in de tweede klasse B geëindigd, speelde gisteren op de door Jaap Krijnen uitstekend geoogende grasmat van de Larense MHC een beslissingsduel. Winst betekende naast het kampioenschap tevens automatische promotie naar de eerste klasse, zodat er grote belangen op het spel stonden. Na een 0-0 ruststand besliste Gooische, dat over de gehele wedstrijd genomen, toch de iets betere ploeg was, de strijd met 3-1 in zijn voordeel. Het scheidsrechtersduo speelde hierbij een uiterst dubieuze rol.

Na een uiterst nerveuze start was het Gooische die de zenietuwen 't eerst de baas was en in de beginfase van de eerste speelperiode een licht offensief opbouwde. Pinoké hield goed stand, werkte zich langzaam aan onder de druk uit en trok in de tweede fase van de eerste helft het initiatief enigszins naar zich toe, zodat de rust met een te rechte 0-0 inging.

Zeven minuten na de hervatting kreeg Gooische na een aanval over rechts enkele fikse kansen, maar liet deze onbenut. Na dertien minuten sloeg voor Pinoké het noodlot toe en nam de scheidsrechter een beslissing, waardoor de uiteindelijk nederlaag voor de Pinokézen altijd wel een wrang bijmaakje zal blijven houden. Een door Rutger Boterenbrood ingeslagen corner werd in eerste instantie door de Amsterdamse goalie gestopt. De rebound werd door Fred Stroomberg weer op het doel afgevuurd, maar belandde, zoals vriend en vijand achter en naast het Pinoké-doel kon zien, in het linker zijnet. De bal carambolleerde echter weer terug in het veld, zodat het leek alsof er daadwerkelijk een treffer tot stand gekomen was. Gooische juichte en de scheidsrechter

kende hem toe. Ook na protesten van Pinoké zijde en raadpleging daarop van collega fluitist Boy van Beekum, die echter op veel te grote afstand stond om de situatie nauwkeurig waargenomen te kunnen hebben.

Pinoké was door deze gang van zaken duidelijk aangeslagen en Gooische buiten dit goed uit. Vijf minuten later kon G. F. Reke in de Pinoké-cirkel alleen nog maar ten koste van een strafpush gestopt worden. Rutger Boterenbrood had met het nemen ervan geen problemen en scoorde het eerste doelpunt van het duel: 2-0. Maar nog was de

zege niet zeker, want met nog een kwartier te gaan kwam Pinoké, dat de mentale weer enigszins te boven leek, via een lange corner op 2-1. De slotfase werd nu nog weer even spannend, maar Pinoké haalde door toen nog twee wissels toe te passen zelf het zo juist hervonden ritme weer uit het team.

Met nog een paar minuten te spelen maakte Rutger Boterenbrood aan alle twijfels een einde door op de hem vertrouwde wijze uit een strafcorner voor 3-1 te zorgen en zijn team definitief naar de eerste klasse te schieten. Voor Pinoké bleef slechts de teleurstelling.

Gooische promoveert naar eerste klasse

Door in hun afdeling gelijk te eindigen was tussen Gooische en Pinoké een beslissingswedstrijd nodig om uit te maken welk team zich kampioen mocht noemen. Met als hoofdprijs: automatische promotie naar de 1e klasse.

Gooische, dat de beide competitieduels tegen Pinoké reeds verloren had, startte met een 10 minuten-duel offensief. Echt gevaar kwam er niet uit.

Pinoké worstelde zich onder de druk van Gooische vandaan en toonde zijn visitekaartje in de vorm van een prima genomen korte corner van Willem Meurer. De bal werd echter vakkundig door Rutger Boterenbrood op de stick afgestopt.

Het spel goldde heen en weer en de winnaar kondigde zich nog niet aan. Een solo van G. F. Reke tot diep in de Pinoké-cirkel bracht de bal bij Robert Lijman die echter naast schoot. In de tweede speelbeurt was het wederom Gooische dat het initiatief tot aanvallen nam. Enkele doelpunt kansen deden zich voor, zonder resultaat. Maar in de 7e minuut benutte Fred Stroomberg een rebound uit een korte corner. Het welles-nietes over het feit of de bal in het zijnet was geschoten leidde tot de vingerwijzing naar het midden. 1-0 voor Gooische. Pinoké leek aangeslagen en korte tijd later werd G. F. Reke onreglementair in de cirkel afgestopt. Rutger Boterenbrood benutte de strafbal (2-0).

direct terug? Willem Meurer bracht met een prachtige korte corner de spanning volledig terug (2-1).

Het Pinoké-slutoffensief leidde tot Gooische opruimacties en uit één van deze tegenstanden kwam de korte corner tot stand waarop iedere Gooische aanhanger zat te hopen. Het knallende schot op de achterplank van Rutger Boterenbrood vlak voor het einde had hetzelfde gehalt als de openkaallende champagne flessen. Gooische won met 3-1 en dit team zal de plaats overnemen van het uit de 1e klasse gedegradeerde Kameleon. Pinoké had uiteraard moene met het verwerken van de teleurstelling, maar Gooische kreeg wat het verdiende. Mijn felicitaties aan het gehele team, aan coach Arjen Luyckx en aan Koen Kramenberg en Hans Wolff.

Erik Bronkhorst

Erik Bronkhorst schreef een verslag in de HockeySport (rechts) maar had duidelijk niet de moeite genomen om zich te informeren wat er nou werkelijk gebeurd was.

De eerstvolgende HockeySport (no. 38) zal verschijnen op vrijdag 19 mei a.s.

Kopij voor dat nummer moet uiterlijk ter redactie zijn op dinsdag 16 mei (1e post). Adresseren aan HockeySport, Postbus 455.

Vreemd genoeg is er geen teamfoto gevonden van dat seizoen 1977/78. Verliezers willen liever niet op de foto. Heren I werd een jaar later wel dubbel kampioen met veel spelers van de zijnet-wedstrijd. Eerst in de zaal en later ook op het veld. Toen werd er wel een teamfoto gemaakt.

Bert de Lange zette in 1978 het clubhuis van Pinoké tot laat op stelten. Zo'n dramatisch verlopen seizoen schept wel een band binnen een elftal want de heren van dat team zien elkaar nog regelmatig. Onderstaande foto werd gemaakt op de 50-ste verjaardag van Jan Groothuis op 20 april 1996 in Ouderkerk.

Staan v.l.n.r.: Esso Noordhoff, Jan Groothuis, Roelant Oltmans, Flip Goudsmit, Leopold Messchaert en Eduard Schölvink. Geknielt v.l.n.r. Joost Wiggelendam, Bert Mol, Frans van der Lee, Willem Meurer en Sander Struyk. Bert kwam pas een jaar later bij Pinoké hockeyen. Frans van der Lee had in 1978 al

geen basisplaats meer. In 1991 is deze wedstrijd nogmaals gespeeld ter gelegenheid van het 20-jarig bestaan van het clubhuis van Pinoké. Een hele leuke graswedstrijd die wederom door Gooische werd gewonnen. Zij wonnen daarmee de Coupe du Filet Lateral. Inderdaad de zijnet cup. Ook tijdens de

Teams van Toen dag in 2004 zou die wedstrijd tegen Gooische weer gespeeld worden. Maar bij nader inzien durfde Gooische niet meer.

Overigens heeft een foto van die fatale wedstrijd tegen Kraaien nog lange tijd als omslag van de Steekneus gefungeerd. Roelant Oltmans (rechts) en Taco Jurrema zijn voor kenners duidelijk herkenbaar.

9.4. De play-back show avant la lettre.

Begin jaren 80 waren de Dolly Dots heel populair. Mama vond dat ze mooi konden zingen en papa vond ze leuk om naar te kijken. Parodieartiësten (leden van de toenmalige band Katapult) die onder

de naam Dingetje een liedje uitbrachten dat luisterde naar de titel: "Ik wil voor mijn verjaardag een Dolly Dot".

Op de verjaardag van Bart van Mierlo (toen lid van Pinoké) daagde Dolf van den Bos een aantal meisjes van A1 uit om dat liedje samen met hem op Pinoké op te voeren tijdens een disco. Tot zijn grote verbazing hapten de dames gretig toe en toen zat hij er zelf ook aan vast. Tijdens de disco kwam hij verkleed als een mislukt repelsteeltje op en begon het liedje van Dingetje te zingen.

Het publiek wist niet wat ze ervan moest denken, maar deze joker had het knap in zijn bol. Na zijn vreemde dansact ging de deur open en kwamen de Doppie Dots binnen die een fantastische play-back interpretatie van "S.T.O.P. stop" van de Dolly Dots weggaven. De zaal stond op zijn kop.

Als toegift mochten een aantal, toentertijd prominente, Pinokéleden meedoen met de Doppie Dots. U ziet op de foto links met alpinopet Geert Wilmlink die zijn keepersbroek had uitgeleend aan Doppie. Verder ziet u Marc

Bovenlander, Eric Jan de Vos en Bart van Rossum.

De Doppie Dots waren een groot succes en ze traden ook op tijdens het Steekneuzentoernooi.

De Doppie Dots bestonden uit Yvonne Herkemij, Marijke van Gent, Thyra Jenje, Annemieke van Gent, Nicoline van Rijssen en Jessica van Tijn.

9.5. Pinoké haalt in een middagje 13.000 gulden op voor de gehandicapten-sport.

Op 21 april 1991 vond op Pinoké een uniek evenement plaats. Rafinex, de gewaardeerde shirtsponsor van Heren I, zou gaan stoppen en er moest wat trammelant gemaakt worden om aandacht te trekken. Geert Wilmink en Dolf van den Bos organiseerden binnen een week een activiteit waar nog lang over

nagepraat zou worden. De basisgedachte was om eenmalig een goed doel op de shirts van Dames en Heren I te zetten en om dan na de wedstrijden de shirts te veilen. Elke shirtkoper mocht ook nog een keuze maken uit de winkel met gesponsorde prijzen die in vier dagen bij elkaar was gesprokkeld.

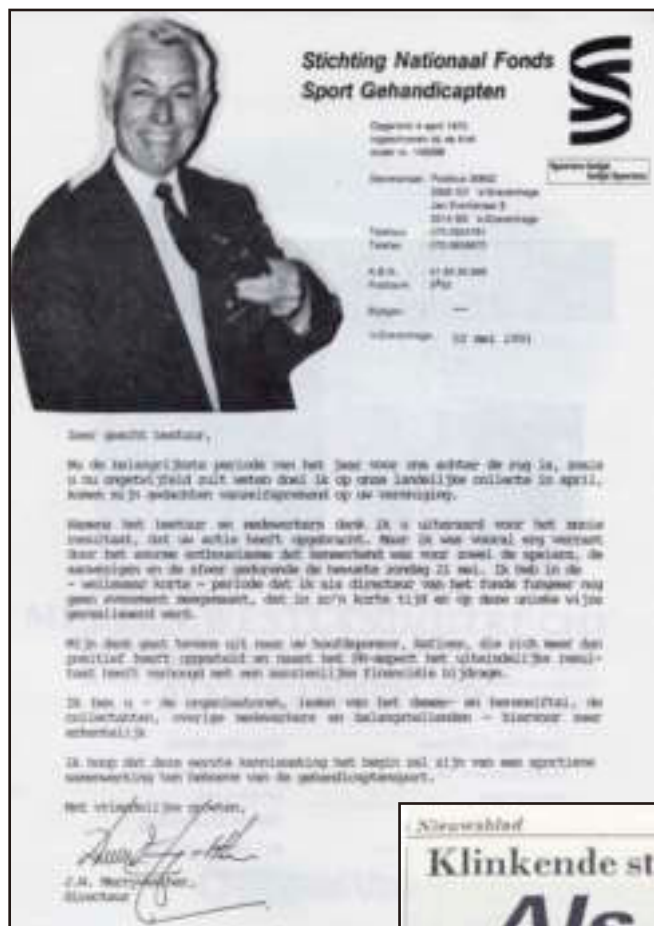
Het goede doel werd de gehandicapten-sport, want het centraal bureau fondsenwerving had die week aan dat doel toebedeeld. Het jaar daarvoor was in groot Amsterdam f 3.400 opgehaald en daarvoor hadden gehandicapten ook nog zelf mee moeten collecteren. Als veilingmeester werd Roelant Oltmans gevraagd die natuurlijk direkt "ja" zei. Hij bleek als veilingmeester een natuurtalent.

Aanvoerders Timo Hoogeboom en Vivienne van Deventer, deden samen met voorzitter Frans van Panthaleon van Eck het eerste duitje in de collectebus.

Dames 1 liet haar shirts gewillig aanprijzen.

De directeur van het fonds, meneer Merryweather, stuurde een passend bedankje.

En de pers liet zich ook niet onbetuigd.

De resultaten logen er niet om. Het shirt van Erikjan Hinnen werd voor de hoogste prijs (600 gulden) verkocht aan de Zilverlingen. Het shirt van Godert Vinkesteijn ging voor 500 gulden naar Akkie Jacobs en het shirt van Judith van Tijn ging voor 400 gulden naar Dennis den Hartog. De veiling leverde ruim 8.000 gulden op, waar scheidend shirtsponsor Rafinex (bij monde van directeur Robin Olland) spontaan een bedrag bij optelde dat gelijk was aan de baropbrengst van die dag. Dat sprak Pinoké leden aan: zuipen voor een goed doel. Al met al hield het Sportfonds Gehandicapten ruim 13.000 gulden aan deze actie over.

9.6. Mossel- en andere maaltijden.

In de zeventiger en tachtiger jaren waren de Mosselmaaltijden een hot item. De inschrijving was binnen een paar dagen volgeboekt. En voor degenen die niet van mosselen hielden maakte Els Hinnen altijd Boeuf Bourignon of Chili con Carne. Zo kwam iedereen aan zijn trekken.

Het was altijd een leuk moment van integratie binnen de club waar ruim 100 man weer nieuwe mensen leerde kennen. Marjan Icke was de drijvende kracht achter de inkoop en bereiding van de schelpen waarbij ook menig glaasje witte wijn werd genuttigd. Deze foto's zijn gemaakt tijdens de Mosselmaaltijd van 16 december 1988. De maaltijd werd muzikaal omlijst door George Brouwer die de avond met zijn piano-spel een speciale sfeer gaf.

Tegenwoordig worden voorafgaand aan het A/B Gala ook maaltijden geserveerd. Maar zij doen het veel chiquer dan vroeger. Toen werden de mosselen in afwasteiltjes geserveerd. Zie voor foto's van het A/B gala van 2004 bladzijde 300.

9.7. Meisjes B1 kampioen van Nederland in 1995.

In 1995 slaagde voor het eerst een jeugdteam van Pinoké erin om landskampioen te worden. En tot op heden ook de laatste keer. Strafballen speelden een grote rol en wij spraken met degene die de beslissende strafbal nam: Nathalie Peleg.

EEN DROOM VAN EEN STRAFBAL

Sinds wanneer ben je lid van Pinoké?

Ik ben echt als kleine gup begonnen bij Pinoké. Toen mijn zus ging hockeyen wilde ik natuurlijk ook meteen. Ik ben toen samen met mijn beste vriendinnetje in de F-jes begonnen. Dat was in 1986, ik was toen 6 jaar.

Speel je nog steeds bij Pinoké?

Ik ben nooit van club geswitcht. Mijn ouders hebben er in 1986 voor gekozen om mij lid van Pinoké te maken aangezien Pinoké het meest begaan was met de jeugd. Er werden altijd veel activiteiten georganiseerd voor de jeugd, zoals bijvoorbeeld het JIP-Toernooi en vele andere spelletjesdagen. Nu, 18 jaar later speel ik in dames 1 van Pinoké en ik heb het nog steeds net zo naar mijn zin als toen.

Was dat B1 team een speciale groep, was er een bijzondere sfeer?

Ik denk wel dat het een hele bijzondere groep was. De groep was groter dan je zou verwachten. Veel ouders hadden namelijk ook het idee dat ze in ons team zaten. Dit door hun eeuwige aanwezigheid, gigantische fanatisme en nauwe betrokkenheid. We hoefden nooit bang te zijn dat we te weinig auto's hadden om naar de uitwedstrijden te gaan, want er waren altijd genoeg ouders die persé bij de wedstrijden aanwezig wilden zijn. Uit of thuis, weer of geen weer, wij hadden altijd supporters genoeg. Onze veldspelers groep was in die zin bijzonder dat wij jaren met dezelfde groep hebben samen gespeeld. Vanaf de C tot en met de A hebben wij met z'n allen in één team gespeeld. Dit zorgt er natuurlijk wel voor dat je elkaar heel goed leert kennen. Zowel binnen als buiten het veld. Elk jaar hadden we verschillende uitstapjes en toernooien. Zo zijn we ook een keer met het hele team naar Engeland geweest. Ook qua sponsoring was alles altijd super geregeld. We hadden zo'n team waarbij er altijd wel een ouder of een kennis van een

9.8. Sixes, sinterklaas, play back en familietroernooien.

Juist om haar niet-hockey activiteiten is Pinoké ook heel geliefd. Reeds in vroege jaren kwam Sinterklaas al speciaal bij Pinoké op bezoek. Voor alle kinderen onvergetelijke avonden die in de jaren 60, vanwege het ontbreken van een clubhuis, bij gastvrije families thuis werden gehouden. De schrijver van dit boek herinnert zich het huis van de familie van der Lee en de familie de Vos (waar onderstaande foto's zijn gemaakt in november 1968).

Een duobaan van Toon Bovenlander (links) en Peter Triebels.

Links: Esso Noordhoff pakt zijn kadootje uit. Op de achtergrond Tet Oltmans en Pieter van Oort. Rechts herkennen we veel bekende gezichten: Erikjan Hinnen, Frans Rein Jurrema, Sylvia Oltmans en Linda Pool. Saskia Aussen scheurt het papier van haar pakje.

Familietroernooien in het Wagenerstadion waren begin jaren 80 een groot succes. Er werd in januari in zestallen gespeeld over de

breedte van het veld en sjoelen telde mee in de score. Alle teams moesten een taart meenemen die door de slinkse organisatie aan het

eind van het toernooi als prijzen beschikbaar werden gesteld. En daar waren bijzondere kunstwerken bij zoals een compleet kunstgrasveld van 1 bij 2 meter. Alle teams werd gevraagd zich zo gek mogelijk uit te dossen. De familie Beerendonk en aanhang werd blootgesteld aan de knutselkunst van vader Hans.

De **D- en de C-kampen** vanaf de jaren 90 zijn steeds evenementen waar veel ouder gewor-

den jeugdleden nog steeds met veel plezier aan terug denken. Vaak werden de kampen ook opgepord om heren I bij hun competitiewedstrijd aan te moedigen zoals hier op 22 januari 1998 (C-kamp). Carola Stenvers zet zich hierboven bijzonder in om de jeugdleden aan te zetten tot een wave.

De gehele staf bij de jeugdkampen bestaat uit leden van Pinoké.

En veel leden hebben ontdekt dat het Sixes toernooi een ideaal moment is om alvast een start te maken met het bruinen voor de zomer.

Reeds na twee jaar is het **Sixes** toernooi tot een zeer goed bezochte seizoensafsluiting uitgegroeid. Max Koops heeft liever dat we praten over zestallen. Pinoké is inmiddels meer en meer een echte familieclub geworden. Er zijn heel veel gezinnen die zich ieder jaar weer inschrijven. En zelfs de voorzitter waagt zich in uitdagende klederdrachten.

De **Play Back Show** is op Pinoké ook niet meer weg te denken. In 1989 namen heren 11 het initiatief tot een play back show op zondag. De junior play back show volgde snel. De drie beste deelnemers van de junioren doen ook mee met de senioren. Tegenwoordig doen zelfs deelnemers van Oranje Zwart mee omdat zij de sfeer zo bijzonder vinden. Keeper Bart Holla (rechts) heeft opeens een heel ander kapsel en hij blijkt heel goed te kunnen play backen op de gitaar.

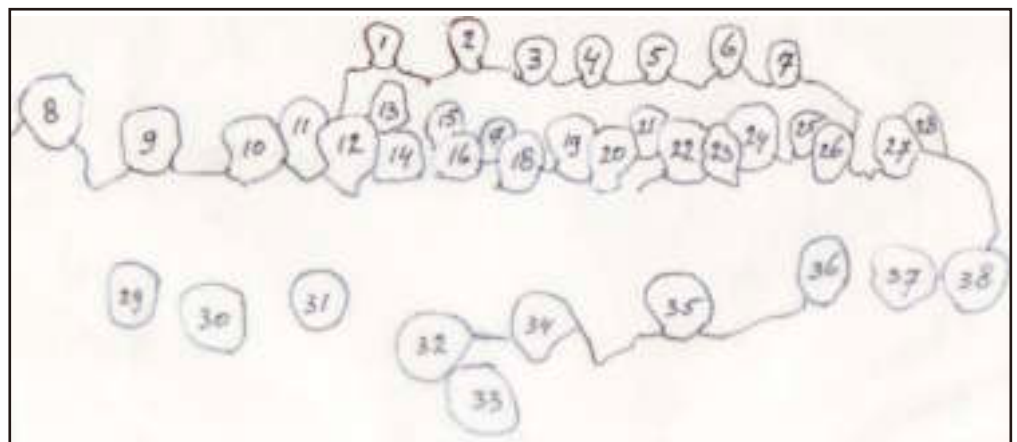
Veel teams hebben reeds vol overgave meegedaan en er zijn talentvolle jonge solisten ontdekt.

9.9. De oud gedienden in 1978.

Op 9 juni 1978 kwam de oude hap (zoals deze groep zichzelf nog vaak noemt) bij elkaar voor een diner in het huidige gemeentemuseum in Amsterdam. Dat heette toen "In de oude Goliath". Men kwam tot de ontdekking dat de groep nog nooit zo compleet was geweest. Er werd een politiefotograaf omgekocht om een foto te komen maken. Het resultaat was zeer geslaagd. De hele groep was in 1977 ook al met al zijn allen gaan zeilen op de Eendracht. Een toepasselijke naam voor deze hechte groep die aan de basis stond van Pinoké zoals wij het tegenwoordig kennen. Dat kan eigenlijk niet genoeg benadrukt worden. Helaas zijn velen op deze foto niet meer onder ons.

1. Gerrit Meijer,
2. Hans Beerendonk,
3. Frans van der Lee,
4. Jan de Vos (†),
5. Wijnand Hefting (†),
6. Rob van den Broek (†),
7. Dick Jurrema,
8. Peter Triebels,
9. Tonneke Wilmink,
10. Ans Bennis,
11. Henk Bennis (†),
12. Nonnie Pool (†),
13. Charles Bosch,
14. Els Hinnen (†),
15. Uda Bosch,
16. Mia ten Brink-Mulder,
17. Edith Kiek,
18. Ernst Kiek,
19. Zus Bovenlander,
20. Rina Hefting,
21. Lieks Oostenbroek,
22. Paula de Vos,
23. An van den Broek (†),
24. Hetty Beerendonk,
25. Sylvia van Seventer,

26. Hans Oostenbroek, 27. Bob Pool (†),
28. Huib van Seventer, 29. Fred Kramer,
30. Anneke Kramer, 31. Joep Wilmlink,
32. Gertie Triebels, 33. Ed ten Brink (†),
34. Anita van der Lee (†), 35. Lies Meijer,
36. Gerard Hinnen (†), 37. Olga Jurrema en
38. Toon Bovenlander.

teams **V**an toen

45. - 1985/1986 Jongens A1.

Staand v.l.n.r.: ?, Marco ten Have, ?, ?, ?, Jeroen Kersten, Pieter Kramer en Jaap Ossenwaarde. Geknield v.l.n.r.: Arjan Israel, Rogier Beerendonk, Martijn Verschuur en Lysander Stemmerik.

Staand v.l.n.r.: Jeroen Kersten, Arjan Israel, Marco ten Have, Jeroen Kok, Rogier Beerendonk, Harry Buhman, Frank Bakker en Martijn Verschuur. Zittend v.l.n.r.: Lysander Stemmerik, Marc Beerendonk, Raymond Reijss en Pieter Kramer.